

„Имахме „Наука“ — и тя, въ първата си година, колко да е, удовлетворяваше нуждитъ ни; но „Наука“ изживя вѣкътъ си твърдѣ рано, и опитътъ ѝ, да се повтори въ „Зора“ (Пловдивската) — остана напразенъ, по простата причина, че работниците въ нея бѣха сжщитѣ, които работѣха и въ „Наука“. Това е още едно потвърждение на правилото, че литературата въобще, като органически развивающе се цѣло, не търпи върху си никакви насилия и — слѣдователно — всѣкой, който са при-
сили да са докара споредъ връмето, става сжщо тѣй смѣшенъ, както би билъ смѣшенъ стареца, ако земеше да са върти като младежъ, или младежа — да мѣдростовствува като беззжбъ старецъ.

„Право: „Наука“ свърши това, което можеше да свърши. Но какво да кажемъ за подновеното Браилско, сега Софийско „Научно Списание“? Какво значи тази негова непопулярность? Какво значи това негово появяване сегисъ-тогисъ, като метеоръ, на бѣдния ни книжовенъ небосклонъ? Бѣдность на редакцията ли? Липсувание на писатели ли? Каква е причината на туй тѣжко поклатване? Богатството на туй списание е толкова голѣмо, щото то замисли да си прави и дворцовидно здание за помѣщение на дружеството, редакцията, библиотеката, колекцията и пр. и пр. А при такова богатство кое може имъ попречи да распространятъ списанието си на ширъ и на дължъ по цѣло Българско? А писателитѣ до единъ сж хора признати отъ обществото за учени, нѣкои даже свършили висши учебни заведения. Кадѣ е тогава загатката? Не са наемаме да отгатнемъ тѣзи загатка. Ще кажемъ само мнѣнието си, което е, че тия хора даватъ твърдѣ малко мѣсто на новитѣ сили, обръщатъ твърдѣ малко внимание на новитѣ стрѣмления на обществото, което въ свой рѣдъ, пѣкъ оставя и тѣхното списание да са бѣхти съ старинитѣ си, да тълкува *ероветъ*, ж-тата, *п*-та и прочее. *Мисль* — това е, което отсжтствува отъ страницитѣ на тия старци; това е и, което изискува на-
стоятелно сега обществото.

„Като казахме *мисль*, съ туй не искаме да кажемъ „Мисль“, т. е. сега начинающето са списание; а мисль сж-
щинска, дѣто инѣкъ я казватъ идея.

„Другъ е въпроса, каква трѣбва да бжде тѣзи мисль.
„Едно списание, щомъ то е списание, вечъ трѣбва да има каква да е мисль, била тя зла, или добра. Инѣкъ то е мъртва книга.